

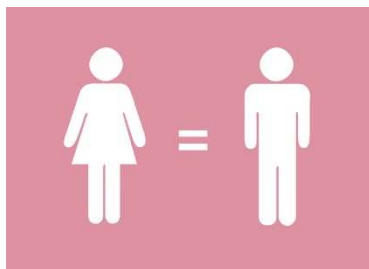
CELEBRACIÓN EN OS COTOS

19-20 de setembro do 2026

XXV SEMANA DO TEMPO ORDINARIO A

NON MÁIS
VIOLENCIA
DE XÉNERO

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INXUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA,

E SEMPRE SEMENTANDO PAZ

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

(tod@s de pé)

@ monitor/a está na sé

SAÚDO DE BENVIDA

🎵 53 *Onda Ti noso Pai neste día*

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo.

Na vida todos imos dando pasos, e imos tomando conciencia de que non todos os camiños son iguais, e aínda que o sexan non todos o andamos da mesma maneira. Cada un vai poñendo a súa propia historia, as súas propias forzas ou o seu propio obxectivo á hora de andalo. Cada quen vai facendo como mellor cree e pode.

O que hoxe se nos propón no evanxeo é coma se Deus nos contratase, como se el só non dera feito e nos chamara a nós para que colaboremos con el.

Deus convídanos para axudalo na tarefa da casa e do mundo. Uns fan máis e outros menos, pero coma nos di o evanxeo, Deus non se para a facer contas.

Para facelo ben todas as mans valen a pena, para facelo ben ningunha man debe ser rexeitada. A nosa fe hoxe é compartida coas persoas e os pobos que máis difícil o teñen.

Celebrante: *Vivir e sentirse cristián é saberse nas mans dun Deus que nos espera porque conta con nós. El non leva contas, El quere convidarnos a que cos nosos feitos deamos vida ao REINO. Pero as veces as nosas comodidades lévannos a non dar unha man, por iso pedimos perdón e comprometémonos para facelo mellor:*

Monitor/a

- ✓ Comprometémonos a tratar aos demais dunha maneira máis solidaria e comprensiva como Deus fai con nós?

SÍ, COMPROMETÉMONOS

- ✓ Comprometémonos a vivir colaborando con todos os que se esforzan por unha sociedade máis xusta e igualitaria?

SÍ, COMPROMETÉMONOS

- ✓ Comprometémonos a non achicar aos demais coma se Deus a nós nos debese máis que a outros?

SÍ, COMPROMETÉMONOS

Celebrante: *Deus Pai agarimoso ten piedade de nós, dos que teñen un lugar no noso corazón e na nosa vida. A todos, o Señor, nos concede o perdón e nos leva á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Presentémoslle agora a Deus as nosas intencións para esta semana porque El conta con nós. Recordamos con dor o que está pasando coa paz, recordamos con dor o sufrimento de moitas mulleres, recordamos con dor as vidas rotas dos refuxiados sen refuxio en Ceuta, e recordamos con dor a quen non ten un traballo digno.*

(silenzo)

Celebrante:

Deus, Noso Pai,
ti fixeches consistir a plenitude da lei
no amor a ti e ao próximo.

Fai que cumpramos os teus mandamentos
e así poidamos chegar á vida eterna.

Pedímoscho polo mesmo Xesucristo,
Noso Señor. Amén

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *A parábola que hoxe nos conta Xesús fálanos dos xornaleiros contratados para traballar na viña, e ven ensinarnos que para Deus todas as mans son de proveito. El non para a regatear cando as mans se ofrecen para facer o ben.*

Leccionario I A páx 253

Is 55, 6-9

LECTURA

LECTURA DO LIBRO DO PROFETA ISAÍAS

Buscade o Señor mentres se deixa atopar, invocádeo mentres está cerca.

Que o malvado deixe o seu vieiro, e que o home pecador deixe os seus plans, que se volva ao Señor para que teña misericordia del, que se volva ao noso Deus que ¡tanto engrandece ao perdoar!

Pois si, os meus plans non son os vosos plans, nin os vosos vieiros son os meus vieiros -é o Señor quen fala-. ¡Canto máis altos son os ceos que a terra! Así son máis altos os meus plans que os vosos plans, e os meus vieiros do que os vosos vieiros.

Palabra do Señor

🎵 *nº 7 Andarei na presenza do Señor* SALMO

(en pé) *Leccionario I A páx 254 Mt 20, 1-16 EVANXEO*

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MATEO

Daquela, díxolle Xesús aos seus discípulos esta parábola:

- O Reino dos Ceos parécese a un propietario que saíu pola mañá cedo a contratar xornaleiros para a súa viña. Axustou con eles o xornal dun denario e mandounos á súa viña.

Saíu outra vez á media mañá e atopou outros sen traballo na praza. E díxolles:

- Ide vós tamén á miña viña, e dareivos o xusto.

Eles foron. De novo saíu polo mediodía, e pola tarde, facendo o mesmo. Pero aínda volveu saír á tardiña, e atopando outros parados na rúa, díxolles:

- Pero, que facedes aquí, todo o día sen traballar?

Eles responderon: - É que ninguén nos contratou.

El díxolles entón: - Ide vós tamén á miña viña.

Anoitecendo xa, díxolle o dono da viña ao administrador:

- Chama os xornaleiros e págalle o xornal: empézasme polos últimos e acabas polos primeiros.

Chegan os da derradeira hora e dálles un denario a cada un. Cando chegaron os primeiros coidaron que lles darían máis, pero tamén recibiron cadanseu denario. Ao recibilo, murmuraban contra o propietario:

- Eses, os derradeiros, traballaron unha hora só e trátalos igual ca nós, que aturamos o peso e a caloraza do día.

Pero el replicoulle a un deles:

- Amigo, non che fago ningunha inxustiza. Non axustamos un denario? Pois colle o teu, e vaite. E logo, se quero darlle ao último igual ca a ti, non teño dereito a facer o que quero co que é meu? Ou é que ti ves con mal ollo que eu sexa bo?

Así, dese mesmo xeito, os últimos serán os primeiros.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

TODAS AS MANS SON NECESARIAS,
TODAS AS MANS VALEN A PENA

Son boas as mans que sementan soños de paz en cada un dos pobos de Palestina.

Son boas as mans acolledoras de quen ofrece do que ten a eses homes, mulleres, nenos e nenas tirados sen refuxio en Ceuta.

Son boas as mans dos veciños e veciñas de Os Cotos que non dubidan en compartir a fe nos carreiros da comunidade.

Son boas as mans de aldea que adican vida a coidar con agarimo a quen é maior ou está enfermo.

Son boas as mans dos pais e nais que dan bo exemplo cos seus feitos educando en valores e actitudes respectuosas.

Son boas as mans que nos fan parecer a Xesús.

PROFESIÓN DA FE

Celebrante Neste encontro parroquial, queremos dicirlle a Deus que pode contar con nós. A resposta dámoslla no credo que agora compartimos:

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Monitor/a:

Credes en Deus, no Deus que é Pai e Nai, que nos creou á súa imaxe e que nos ama, e que pon nas nosas mans o coidado da terra?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Credes en Xesús, que nos convida a ser vida para os demais, que nos alenta a camiñar sen medos e sendo coherentes co evanxeo?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Credes no Espírito de Deus, que se fai realidade no noso corazón e que nos alenta a colaborar construíndo un mundo máis xusto e no que todos conten?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Credes na igrexa, comunidade que necesita das nosas mans, dos nosos traballos, das nosas loitas polos máis desfavorecidos, para sermos Igrexa de verdade?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Movidos pola fe, hoxe queremos rezar cos homes e mulleres que non atopan quen lles dea unha man. Rezamos tamén con Palestina e Ceuta. Facémolo dicindo:*

Señor, podes contar con nós

Monitor/a:

- ✓ Para que todas as persoas que formamos a igrexa, coa nosa verdade no corazón e nos feitos, colaborem para facer unha sociedade máis xusta e feliz, oremos
- ✓ Para que quen está no paro poida chegar a ter traballo digno e unha vida máis solidaria, oremos
- ✓ Para que todas as persoas que traballan ao xornal ou en traballos humildes e pouco valorados, sexan tratados, polo menos, con xustiza, oremos
- ✓ Para que se traballe por un reparto mellor da riqueza no mundo, e os pobos empobrecidos poidan erguer a cabeza con dignidade, oremos
- ✓ Para que as persoas que teñen a responsabilidade de gobernar, non pechen os ollos ante as situacións inxustas que hai hoxe no mercado laboral, oremos

Celebrante: *Grazas Señor porque hoxe acolles as nosas preocupacións e desexos axudándonos a vivir na responsabilidade de facer vivo o evanxeo. Ti que vives e reinas por sempre eternamente. Amén*

3.- OS SIGNOS DA COMUNIÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *Entremos no corazón do Deus que é Pai á nosa beira. Rezando coa oración de Xesús digámoslle, convencidos, que pode contar coas nosas mans:*

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante *Sen dignidade non hai paz. Esquezaamos todo aquilo que leva a aproveitarnos dos demais. Poñamos en valor todas e cada unha desas mans que nos fan a vida máis digna. Poñamos tamén as nosas mans para a procura dunha humanidade en paz.*

🎵 ***Que medre a paz na nosa terra***

COMUÑÓN

Celebrante: *A mesa compartida do Señor lémbra-nos que os camiños de Deus son de compromiso, solidariedade, paz, ...*

Nesta andaina estamos agora convidados a dar unha man, e estamos convidados a coller forzas para facelo mellor compartindo este pan do Señor.

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

🎵 50 *Na tardiña baixa da vida*

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor, dámosche as grazas porque hoxe, como parroquia, podemos compartir a nosa fe.

Sostennos sempre coa túa axuda bondadosa, para que se faga realidade na nosa vida a salvación que celebramos no evanxeo de Xesús, o teu fillo benquerido, que vive e reina con nós dándonos unha man por sempre eternamente. Amén

Xesús, a nosa beira, espera que deamos exemplo del nas palabras que non calan á hora de loitar polos esquecidos

e, Xesús a nosa beira, espera que deamos exemplo del no traballo e no bo facer de cada día.

Que a celebración que agora rematamos nos dea azos para vivir procurando dignidade e xustiza en todos os traballos e con todos os traballadores, como nos recordou a parábola do evanxeo de hoxe.

“Sempre se chega a tempo
se se achega para dar unha man”

Ensinanza de Xesús no evanxeo de hoxe

Avísase das misas (ver folla do mes)

***Que teñamos un bo día, unha boa semana,
e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal
e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén
Podémonos ir en paz. Deámoslle grazas a Deus***

🎵 56 *Ide e pregoade a nova de Deus*